

ægteskaber, idet man — bortset fra disse tilfælde — agter at stille sig velvilligt overfor andragender om opnåelse af fuldt regulerings-tillæg til fraskilte og fraseparerede, medmindre der er tale om helt unge tjenestemænd, hvis ægteskab har bestået i kort tid, og som ikke har forsørgerpligter eller kan påvise andre særlige forhold, f. eks. tyngende udgifter til opretholdelse af et i forbindelse med ægteskabet stiftet hjem.“

I folketinget indføjedes også — ved 3. behandling — en bestemmelse, hvorefter *statsrevisorernes* løn skal forhøjes med samme midlertidige tillæg som de i tjenestemandslovens § 97, stk. 2, omhandlede honorarer.

Herom anføres i en af lønningsudvalget afgivet tillægsbetænkning:

„Til statsrevisorernes lønning ydes der med hjemmel i rigsdagsbeslutning af 4. april 1928 om valget af statsrevisorer og disses virksomhed, jfr. rigsdagsbeslutning af 4. marts 1947, et procent-tillæg af samme størrelse som det, der i henhold til folketingsvalg-loven ydes til folketingsvederlaget, eller for tiden 105 pct. Herudover ydes der til statsrevisorernes løn et midlertidigt tillæg på 18 pct. svarende til det midlertidige tillæg, hvormed folketingsvederlaget med hjemmel i de midlertidige lønningslove for statens tjenestemænd hidtil har været forhøjet.

Som følge af det folketinget forelagte forslag til lov om ændringer i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget m. v., hvori der stilles forslag om en nyordning af den for folketingets medlemmer gældende vederlagsordning, vil der, såfremt nævnte lovforslag vedtages, ikke længere være hjemmel til at udbetale det hidtil ydede midlertidige tillæg til statsrevisorernes lønninger. Under hensyn hertil samt til, at det midlertidige tillæg til statsrevisorernes lønninger hidtil har været af samme størrelse som det midlertidige tillæg, der har været ydet i de tilfælde, hvor der oppebæres honorartillæg i henhold til statstjenestemandslovens § 97, stk. 2, har der i udvalget været enighed om at foreslå denne ordning opretholdt for statsrevisorerne.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *finansministeren* bl. a.:

„De samlede merudgifter ved gennemførelsen af nærværende lovforslag vil for finansåret 1954—55 andrage ca. 55 mill. kr. og for finansåret 1955—56 ca. 70 mill. kr.

Som det fremgår af det anførte, sker der ikke ved gennemførelsen af det fremsatte lovforslag nogen principiel ændring af tjenestemandslovens regler om ydelse af regulerings-tillæg. Såfremt der derfor efter reglerne i tjenestemandslovens § 92 skal ske *forhøjelse eller nedsettelse i regulerings-tillægget som følge af ændringer i pristallet*, vil sådan regulering ske ved *forøgelse eller nedsettelse af antallet af ordinære regulerings-tillægsportioner, der ydes med*